

Nykøbing F., november 2020

Kære alle

Netop som de fleste sogne her i efteråret har fået afviklet mange af de aktiviteter, der i foråret blev udskudt, så rammer anden bølge af coronapandemien med yderlige restriktioner. Endnu en gang aflyses arrangementer, planer ændres og der skal rengøres igen og igen i kirkerummet og i sognegården. Håndsprit suppleres med mundbind, og vi retter ind og indstiller os på en lang vinter i coronaens skygge.

Forude venter adventstidens og julens mange gudstjenester og kirkelige arrangementer. December er traditionen tro en af de travleste årstider i kirken. Med uvisheden om hvordan smittetallet udvikler sig, bliver der i år endnu mere, der skal planlægges og gennemtænkes på ny. Det kan være svært at blive ved med at holde gejsten oppe, når landet lukkes gradvist ned, og nye restriktioner igen kan tvinge os til at ændre planer, men vi må ikke miste modet. I en situation, hvor mennesket nemt kan opleve sig selv som en øde ø med følelsen af ensomhed, usikkerhed og menighedsløshed, er der mere end nogensinde brug for evangeliets åndelige vitamintilskud af livsmod, håb og mening.

Så lad os glæde os over, at vi fortsat kan forsamles i kirken om vores aktiviteter, og at folkekirken er undtaget det indendørs forsamlingsforbud, som statsministeren bekendtgjorde den 26. oktober. Afstands- og arealkrav er selvfølgelig fortsat gældende, mens det udendørs forsamlingsforbud er sat ned til 10 personer. Mundbind skal bæres, når man går ind og sætter sig i kirken, men ikke under gudstjenesten eller de kirkelige handlinger. De specifikke krav og retningslinjer kan læses her: <https://www.lfstift.dk/nyheder-fra-stiftet/nyheder-2020/krav-om-mundbind-gaelder-ogsaa-folkekirken>

På stiftets hjemmeside kan du også læse om, hvordan du skal forholde dig, hvis smitten rammer nogle i kirken eller i din umiddelbare nærhed: <https://www.lfstift.dk/folkekirken-og-coronavirus/hvis-smitten-rammer>. Du er selvfølgelig altid velkommen til at kontakte stiftet eller din provst i tilfælde af tvivl om, hvordan du skal forholde dig. Heller spørge en gang for meget end for lidt.

Jeg gør samtidig opmærksom på, at det generelt påhviler menighedsrådene at have et beredskab for håndtering af ansatte, frivillige og besøgende med symptomer på corona/COVID-19. Det er derfor en god idé for menighedsrådene inkl. præster at holde sig ajour med de senest opdaterede retningslinjer, som kan findes her: <https://www.lfstift.dk/nyheder-fra-stiftet/nyheder-2020/seneste-opdaterede-vejledninger>

Forårets coronaerfaringer

De fleste af stiftets præster har nedfældet erfaringerne fra forårets coronanedlukning af kirkerne. Tak til alle jer, der har sendt jeres erfaringer til stiftet. Det er værdifuldt og vigtigt viden netop nu, hvor vi står midt i den anden coronabølge. Ret forudsigeligt er præster lige så forskellige som alle andre mennesker, og erfaringerne fra coronanedlukningen afspejler med al tydelighed denne forskellighed.

For mange kom kirkenedlukningen som et chok, og for nogle var det en helt forkert beslutning, mens andre mente, at det var en helt nødvendig beslutning. Nogle forholdt sig afventende, mens andre handlede proaktivt. De digitale gudstjenester var for nogle en positiv og ny måde at række ud til menigheden på, hvor kirken fik mennesker i tale, der ellers ikke slider på kirkebænken, mens andre betragtede det som grænseoverskridende og selvpromoverende, både for dem selv og deres kirkelige personale. Nogle betragtede situationen som en positiv

udfordring midt i alvoren, hvor bruddet med vaner og rutiner blev vendt til noget konstruktivt, mens andre ikke kunne få øje på megen læring under nedlukningen. Men der er også nogle markante fællestræk.

Fælles for de fleste er erfaringen af, at det var meget ressource- og tidskrævende at producere digitale andagter/gudstjenester. De fleste er enige om, at coronanedlukningen og de mange kirkelige tiltag rundt om i stiftet har vist, hvor betydningsfuldt det fysiske fællesskab og det personlige møde ansigt til ansigt er, og at det er vigtigt, at kirken er synlig, og møder mennesker ansigt til ansigt. De to erfaringer, vigtigheden af det fysiske fællesskab og synligheden for omverden, er vigtige at holde sig for øje her under den anden coronabølge.

Hvordan kan kirken fortsat være synlig for mennesker, der på grund af coronarestriktioner eller smitterisiko bliver hjemme? Hvordan kan vi i en tid, hvor vi passer på det enkelte individ samtidig værne om fællesskabet?

Det er ingen hemmelighed, at mange med ansættelse i kirken har oplevet kommunikationen under coronapandemien som utilfredsstillende. Der har været uklarhed om regler og fortolkningerne af dem, nye bekendtgørelser, der først kom lige før de skulle træde i kraft, og man har fået vigtige informationer om folkekirken i dagspressen, inden Kirkeministeriet, stiftet eller provsten har nået at orientere herom. Frustrationen og irritationen er fuldt forståelig. En væsentlig grund til den uklare kommunikationsgang er imidlertid, at det er uvant for folkekirken at arbejde på denne måde. Den flade struktur, der normalt kendetegner den danske folkekirke, er en af styrkerne ved vores kirkeordning, men det besværliggør samtidig en effektiv central kommunikation. Dertil kommer, at nye regler skal igennem flere aktører og instanser, inden de kan kommunikeres ud lokalt. Det har været og er fortsat en udfordring siden corona ramte landet i marts.

Mon ikke vi alle er ved at indstille os på, at coronarestriktionerne varer ved en rum tid endnu, således vi fortsat er henvist til at være kirke på coronaens vilkår. Jeg tror stadigvæk, at det personlige møde ansigt til ansigt og den fortrolige samtale er det vigtigste for vores folkekirke. Der er imidlertid fortsat behov for at tænke kreativt, og I ved bedst selv, hvad der fungerer lokalt, og hvilke kompetencer og ressourcer I har til rådighed. Selvom fællesskabet i det fysiske kirkerum mangler ved de digitale gudstjenester, er det trods alt en måde at være synlig på, og et tilbud til dem, der af den ene eller anden grund ikke kan være til stede i kirkerummet.

Arbejdsmiljø

Debatten om sexisme og seksuel chikane er også nået til folkekirken. Krænkende og grænseoverskridende adfærd kan opstå på alle arbejdspladser og selvfølgelig også i folkekirken. Seksuel chikane er imidlertid kun ét emne blandt andre, når det handler om det psykiske arbejdsmiljø i folkekirken – og det er vigtigt, at man trives på sin arbejdsplads. Så den aktuelle debat om sexchikane og krænkelser er derfor en anledning til at sætte fokus på det psykiske arbejdsmiljø.

Hvad angår stiftets præster vil jeg gerne minde om, at der i hvert provsti er en arbejdsmiljørepræsentant, som I altid kan henvende jer til, hvis I oplever noget, der udfordrer jeres trivsel i arbejdet, hvad end det er seksuelle krænkelser eller andre problemer såsom samarbejdsvanskeligheder, mangel på inddragelse eller andet. Find den lokale arbejdsmiljørepræsentant her: www.lfstift.dk/til-praesterne/arbejdsmiljoerepraesentanter

LOLLAND-FALSTERS STIFT
FOLKEKIRKEN

Hvad angår kirkens øvrige ansatte kan man henvende sig til kontaktpersonen i menighedsrådet, som har ansvaret for personalets trivsel. Første forudsætning for at have et godt kirkeliv er, at præster og medarbejdere har det godt.

Nye biskopper

Der har her i efteråret været valg til to stifter i den danske folkekirke, nemlig Grønlands Stift og Helsingør Stift. I Grønlands Stift tiltræder Paneeraq Siegstad Munk den 1. december, hvor hun afløser afgangende biskop Sofie Petersen, og i Helsingør Stift forventes Peter Birch at tiltræde den 1. februar, hvor han afløser biskop Lise-Lotte Rebel. Jeg ser frem til samarbejdet.

Nytårskur

Traditionen tro plejer stiftets præster at mødes en eftermiddag i januar til nytårskur i bispegården og ligeledes medlemmer af provstiudvalgene. I lyset af de nuværende coronarestriktioner er det næppe sandsynligt, at vi kan mødes i bispegården i januar 2021, hvorfor provstiudvalgenes nytårskur aflyses. Præsternes nytårskur, der normalt indledes med en gudstjeneste, henlægges til Maribo Domkirke, hvor vi kan holde afstand, holde gudstjeneste og ønske hinanden godt nytår bagefter. Så stiftets præster må gerne sætte kryds i kalenderen den 14. januar kl. 14. Der følger mere information om nytårskuren, når vi nærmer os. Indtil videre er alt med forbehold for ændringer – sådan må vi indrette os på at skulle arbejde et stykke tid endnu. Men husk at der er noget at arbejde for – det kristne budskab, som skaber tryghed, mening og håb, som vi alle brug for i denne tid.

Venlig hilsen

Marianne Gaarden,
biskop